

Zaterdag

den 8sten Februarij.

OFFICIEEL GEDEELTE

EXTRACT uit het Register der Resolutien van den Gouverneur Generaal ad interim van Nederlandsch Indie in Rade.

BURBANZORA, den 2sten Januarij 1834. (No. 6.)

Gelezen enz.

Is goedgevonden en verstaan:

Met referentie tot de resolutie van 7 oktober ll. no. 1, (blad no. 66), te verklaren, dat de vrijdom van de handelen, bedoeld bij § c dier resolutie, luidende als volgt: dat het, na ultimo december 1833, aan geen schepen of vaartuigen, komende van elders dan Java, zal vergund zijn om in het Verstandom Madura te landen, veel min te lossen of te laden, dan nadat alvorens zal zijn gebleken, dat die schepen of vaartuigen, behoortijk op Java zijn ingeklaard, en aldaar de gewone regten van in- en uitvoer hebben voldaan; waarna dezelve in het Verstandom Madura, van alle nadere betaling van regten op de invoeren goederen zullen zijn vrijgesteld.

Zich bepaalt tot goederen, door de eigenaren zelve te Madura aan te brengen, met certificaten van de betaalde regten op Java, zoo mede tot geheele ladingen, welke met een zodanig certificaat worden aangebragt.

Extract enz.

Accordeert met voorschreven register.

De Adjunct Secretaris der Indische Regering.

VAN OEFEN.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal ad interim in Rade, zijn

BENOEMD:

Tot predikant bij de hervormde gemeente te Batavia, de alder dienstdoende predikant, N. Plum Mentz.

Tot secretaris der residentie Madion, de eerste kommissaris bij de generale directie van financiën, C. A. de Mulder.

Tot controleur der landelijke inkomsten van de derde klasse, ter beschikking van den resident van Bantam, de assistent-resident der landelijke inkomsten in de residentie Samarang, G. A. de Haan.

Tot controleur der landelijke inkomsten van de derde klasse, ter beschikking van den resident van Passaroeang, de assistent-resident te Malang, J. de Groot, en de assistent-resident van Patjitan, J. L. de Bont.

Tot opperkoop-pakhuismeester te Soerabaja, de ambtenaar op de plaats van L. Kisser, gezamen met pakhuismeester te Sampang.

Tot ontvanger der inkomende en uitgaande regten, tevens vandenrechten van Banjarmassing, de tweede kommissaris bij de afdeling boekhouding der generale directie van financiën, P. L. L. Deprez; en zulks in plaats van E. J. Jodet, op dezelfde verzoek als zodanig honorabel ontvanger.

Voorts zijn bij besluit van den Gouverneur Generaal ad interim, dd. 27 Januarij jl. no. 3, benoemd:

tot directeur van het militair hospitaal te Soerabaja, de benoemd waarnemend directeur van het militair hospitaal te Weltevreden, H. J. Gooren, en

tot waarnemend directeur van het militair hospitaal te Weltevreden, de eerste kommissaris bij het militair hospitaal te Soerabaja, J. N. Turnhout.

MILITAIR DEPARTEMENT

Bij besluit van den 31sten Januarij jl. no. 1, heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal ad interim:

BENOEMD:

Tot adjunct onderinspecteur der 2de klasse te Padang, den adjunct onderinspecteur der 3de klasse, C. A. Schure;

Tot 1sten luitenant kwartiermeester, tevens waarnemend adjunct-inspecteur der 2de klasse te Soerabaja, den adjunct onderinspecteur der 3de klasse, J. H. Weyler;

Tot adjunct onderinspecteur der 2de klasse, om vooreerst bij het hoofd-bureau der militaire administratie werkzaam te blijven, den adjunct onderinspecteur der 3de klasse, G. Brun;

Tot 1sten luitenant kwartiermeester, den 2den luitenant kwartiermeester bij het garnizoen te Samarang, J. W. Bouwer;

Tot 1sten luitenant kwartiermeester, tevens waarnemend adjunct onderinspecteur der 2de klasse, bij den onderinspecteur der voormalige 1ste groote militaire afdeling, den adjunct onderinspecteur der 3de klasse, J. Bertram;

Tot adjunct onderinspecteurs der 3de klasse ter Westkust van Sumatra, den 2den luitenant kwartiermeester bij het personeel der artillerie, J. T. C. Neumeijer; en den 2den luitenant kwartiermeester bij het 1ste bataillon infanterie, J. Vieboek;

Tot adjunct onderinspecteur der 3de klasse, bij den onderinspecteur der voormalige 1ste groote militaire afdeling, den 2den luitenant kwartiermeester bij het algemeen depôt, W. Kruising;

Tot adjunct onderinspecteur der 3de klasse, om als onderinspecteur te Banda te fungeren, den 2den luitenant bij het algemeen depôt, A. Engelmann;

Tot 2den luitenant kwartiermeester bij het algemeen depôt, den 1sten klerk bij de militaire administratie, C. A. Bernasco;

Tot waarnemend onderinspecteur in de voormalige 3de groote militaire afdeling, den adjunct onderinspecteur der 1ste klasse, bij den onderinspecteur der voormalige 2de groote militaire afdeling, E. J. Odenthal;

Tot waarnemend adjunct onderinspecteur der 3de klasse, op het hoofd-bureau der militaire administratie, den adjunct onderinspecteur der 2de klasse, J. H. Albrecht;

Tot waarnemend 2den luitenant kwartiermeester bij het 1ste bataillon infanterie, den 2den luitenant van dat wapen, M. M. Seest;

Tot waarnemend 2den luitenant kwartiermeester bij het personeel der artillerie, den 2den luitenant bij het algemeen depôt, F. van Heukelom;

Zijnde voorts bij besluiten van den 31sten Januarij jl. no. 2 en 3 dezer no. 3, respectievelijk,

GEPENSIONNEED:

De 1ste luitenant der infanterie, A. Paardheper en de kapitein der infanterie, A. van der Giesche.

INOFFICIEEL GEDEELTE

BATAVIA, den 7den februarij 1834.

De aardbeving, die, in den nacht van den 24sten op den 25sten november jl., op Java en elders, door vrees op Sumatra, in het bijzonder op de eilanden, en waarvan de bijzonderheden, naar mate dezelve bekend werden, door ons zijn medegedeeld, wordt, volgens een nader bericht van Palembang, aldaar toegeschreven aan eene uitbarsting van den vuurspuwendenden berg Boekit Kabá, gelegen in de Palembangsehe districten Sindang Klingie en Sindang Blietis, grenzende aan het district van Benkoewen, Rottjeng.

Behalve de schade, door de herhaalde hevigge schokken der aardbeving veroorzaakt, is, bij dit ontzettend natuerverschijnsel, de uitwerking van eenen waterloed van den gemelden berg, aller treurigst geweest.

Tusschen de twee voornaamste huipen van den berg, namelijk, bevindt zich een binnemeer, bekend onder den naam van Telaga Ketjil, welke chans, ten gevolge der aardbevingen, geheel verdwenen moet wesen. Het water, uit dit meer verdrongen wordende, overstromde welks de meest bij gelegene plaatsen, ondersteund door aanvoer uit de rivier Ajer Wiegien, die almede, door uitgerukte boomstammen en ingestorte massas aarde, was opgestopt.

Het gebucht Tallang Ajer Long, werd, onder anderen, ter diepte van 21 roeden, onder water gezet, terwijl en

na de overstroming, 7 voeten modder over bleef. Bij de verwoesting van dit gehucht, hebben 36 inwoners het leven verloren. Het geheel getal slagtoffers, bedroeg, in de districten *Klingie* en *Blietie*, negentig.

De berg *Kaba*, is omstreeks vijftig uren gaans van de hoofdplaats *Palembang* verwijderd, doch ongeacht dezen afstand, was er het water, in de Grootte rivier *Moessie*, gedurende eenige weken, ondrinkbaar.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

Bij onderscheiden koninklijke besluiten van september jl, zijn nog benoemd:

Tot president der regtbank van eersten aanleg te Breda, Mr. *C. J. van Heusden*.

Tot president der regtbank van eersten aanleg te Eindhoven, jonkheer Mr. *M. A. J. van der Beken Pasteel*.

Tot griffier van het vrederegter in het kanton Hindelopen, *P. Gerisna*, te Koudum.

Tot plaatsvervanger van den vrederegter in het kanton Leeuwarden, no. 1, Mr. *L. Dorhout*.

Tot vrederegter in de kantons Elst en Bemmelen, Mr. *J. J. L. van der Bruggen*.

Het voorstel van den heer *Gendebien*, om den Belgischen Minister van Justitie *Lebeau*, wegens de uitlevering van eenen Franschen bankeroetier, in staat van beschuldiging te stellen, en dus voor het Hof van Cassatie te regt te doen staan, is door de Belgische kamer van Vertegenwoordigers den 23sten augustus met 43 tegen 18 stemmen verworpen. De Secretaris-Generaal *Nothomb*, heeft het gedrag van den heer *Lebeau* in dezen met bewaamheid verdedigd. Het opmerkelijkste gedeelte van zijne rede bestond in de voorlezing van echte stukken, waaruit bleek, dat het opgeworpen bestuur, hetwelk zich kort na den opstand in België heeft gevestigd, bij herhaling Fransche en Pruisische misdadigers, op daartoe gedaan aanzoek, heeft uitgeleverd, en dat wel onder medeweten en met medewerking van dienzelfden heer *Gendebien*, die thans te dier zake den Minister *Lebeau* vervolgd wilde hebben! De heer *Gendebien* was namelijk destijds eerst voorzitter van het zogenaamde Comité voor de Justitie, en vervulde dus de betrekking van Minister voor dien tak van Bestuur, terwijl hij later Belgisch Gezant te Parijs heette.

PORTUGAL.

Omtrent het gevecht bij Lissabon op den 5 September en het voorgevallene kort voor en na dien tijd, leest men in de Londonsche dagbladen het volgende:

Den 5den hebben de Miguelisten met zes duizend man, onder het bevel van den Generaal *Clouet*, bij het aanbreken van den dag, een hevigen aanval gedaan op de linie van defensie in de nabijheid van St. Sebastiaan en hunne verkenning, zoo als zij het noemden, tot aan de groote waterleiding, die over de vallei van Alcantara ligt, uitgestrekt. Voornamelijk richtten zij hunne pogingen tegen eene schans van St. Sebastiaan, ten einde op den grooten weg van Bemica te kunnen komen en langs dezen naar Lissabon door te dringen. Door kreupelhout gedekt, naderden zij ongehinderd de hoogte, waarop die schans ligt, tot op een zeer kleinen afstand; doch niettemin werden zij bij het bestijgen van den heuvel, dat zij twee malen beproefden, door het wel onderhouden snaphaanvuur der Pedristen terug gedreven. Langs de geheele linie tot aan Campalide werd een geducht schutgevaarte gehouden. Ook daar vielen de Miguelisten moedig, doch niet ordelijk, aan, en behaalden geen voordeel. Het iersche bataillon, het eenige vreemde corps, dat dien dag in het vuur geweest is, joeg de aanvallers op dat punt terug. De ruitery van don *Miguel* nam geen deel aan het gevecht, doch liet zich op de hoogten zien. De nieuwe nationale garde, die te Lissabon opgericht was, is in het vuur geweest en heeft zich wel gedragen. Het verlies van don *Pedro* wordt op meer dan vier honderd doden en gekwetsten berekend. Gesneuveld is de gewezen kommandant van Oporto, don *Thomas Mascarenhas*, en de adjudant-generaal *Valdès* is zwaar gekwetst geworden. Het getal der gesneuvelden en gewonden van den kant der Miguelisten wordt hooger opgegeven en door sommigen op niet minder dan twaalf of dertien honderd man geschat. Don *Pedro* is bij het gevecht tegenwoordig geweest en heeft zich op eene batterij bevonden, waar hij een der kanonnen zelve gepointeerd heeft en zoo lang gebleven is tot dat een man aan zijne zijde doodgeschoten werd.

Het gevecht van den 5den schijnt niets beslist te hebben. Den 6den viel er niets van belang voor. De Miguelisten wierpen nieuwe batterijen op aan den kant van het klooster Peira de Franca en in de omstreken van Alcantara.

Den 7den, des ochtends, waren de Miguelisten voortgerukt tot aan het paleis van Ajuda, waar don *Pedro* kort te voren nog een lever had gehouden. Zij hadden den gelieken omtrek bezet, doch hunne voorposten stonden niet tot aan de rivier, zoo dat de weg langs den oever tot aan Belem nog vrij was. Men zeide, dat don *Miguel* den nacht in dat paleis zou doornemen, om de boeren te doen gelooven, dat hij weder meester van Lissabon was. Zijne magt trok bij Belem, Ajuda en Montados te zamen, en men zag een nieuwen aanval te gemoet.

De Miguelisten hebben aan Lissabon den toevoer van versch water langs de waterleiding afgesneden, dat een groot gemis voor de inwoners is, die nu het water van den overkant der rivier moeten halen. Het vleesch werd schaarsch in de stad en men begon gebrek aan brood te krijgen, niet omdat het aan graan ontbrak, maar om dat de molens alle buiten de stad staan.

De admiraal *Parker* die het bevel voert over de engelsche zee-magt op den Taag, heeft aan de engelsche kooplieden, op hun

verzoek om troepen aan land te zetten tot bescherming hunner eigendommen en bezittingen, ten antwoord gegeven, dat het land van troepen streed met zijne stellige instructien, behalve in zekere bepaalde omstandigheden, die hij echter niet noemde. Hij heeft hen ondertusschen verzekerd, dat hij alle maatregelen zou nemen voor de veiligheid der engelsche goederen in het Indiesch Huis en in dat der Douanen.

Den generaal *Clouet*, de opperbevelhebber van don *Miguels* armee, heeft den admiraal *Parker* doen verzekeren, dat hij de Engelschen en hunne eigendommen in Lissabon, zoo hij meester van de stad mogt worden, zou doen eerbiedigen.

Lord *William Russel* heeft ter kennis gebracht van de engelsche kooplieden, die in Lissabon resideren, dat, hoezeer Engeland dona *Maria II* als koningin van Portugal erkend heeft, de houding der Regering, met betrekking tot den tegenwoordigen oorlog in dat land, steeds neutraal is, en derhalve de engelsche kooplieden, door dadelijk voor de eene of andere partij daaraan deel te nemen, zouden afwijken van den weg, dien hunne Regering zich heeft voorgeschreven, en dus alle aanspraak op hare bescherming zouden verliezen.

Gedurende het gevecht van den 5den is een looper van de gravin *da Povoa* door de troepen van don *Pedro* opgeligt, die een brief aan de Miguelisten moest overbrengen, waarin de zwakste punten der linie van defensie werden opgegeven. Hij is dadelijk doodgeschoten en zijne meesteres gevat en naar de gewone gevangenis gebracht.

De generaal *Stubbs*, die voor don *Pedro* te Oporto het bevel voert, is in den nacht van den 2den met het geheele garnizoen van daar opgebroken, om een corps Miguelisten, dat benoorden de stad op eenige mijlen afstands post gevat had, te verdrijven, waarin hij te gemakkelijker slaagde, daar deze zijne afkomst niet afwachten, maar naar Amarante terug trokken. *Stubbs* was daarop naar Oporto wedergekeerd.

MENGELINGEN.

HET SCHIETEN MET DE KARABIJN IN DE PROVINCIE KENTUCKI (*).

(Uit *Audubon's Ornithological Biography*.)

De bewoners der Provincie Kentucky bedienen zich van de karabijn met eene bewonderenswaardige behendigheid. Het is onmogelijk betere scherpshutters te zien. Een spijker met eenen kogel indrijven, eenen wilden gans op den afstand van honderd ellen in den kop schieten, zijn voor hen gemakkelijke dingen. Er zijn er die, in een zeer kort tijdsverloop, eene groote menigte eekhoorns zullen neerschieten, en anderen, die het minder op wild geladen hebben, zullen op vijftig ellen afstands met den kogel hunner karabijn de kaars voor u snuiten, zonder dezelve uit te blusschen. Men heeft Kentuckiërs gezien, die terzelfder tijd koelbloedig en behendig genoeg waren om, ofschoon op eenen aanmerkelijken afstand, het oog van hunnen vijand tot hun mikpunt te nemen; en na het gevecht, wanneer het hoofd van hunnen gedooden vijand onderzocht werd, bevond men het bij voorbaat aangewezen deel metterdaad door eenen kogel getroffen te zijn.

Gedurende ettelijke jaren in Kentucky gewoond, en gelegenheid gehad hebbende om menigwerf bij het Karabijschieten tegenwoordig te zijn, wil ik hier de uitkomsten mijner waarnemingen opleekenen, en men zal oordeelen kunnen over de bekwaamheid der scherpshutters in dit gedeelte der Vereenigde-Staten.

Verscheidene behendige schutters verzamelen zich meermalen om zich in hun geliefkoosd spel, het karabijschieten, te oefenen; de inzet is gewoonlijk eene kleinigheid gelds.—In het midden eener schijf drijft men eene spijker van middelbare grootte op twee-derde van deszelfs lengte, in. De afstand is gemeenlijk van 40 schreden. Daarop maakt ieder schutter met eene bijzondere zorgvuldigheid den loop zijner karabijn van binnen schoon, en wist dezelve wel behoedzaam uit. Vervolgens legt hij eenen kogel in de holte zijner hand, en giet uit zijnen kruidhoren zooveel kruid er op als noodig is om den kogel te bedekken. Die hoeveelheid kruid is toereikende voor eenen afstand van niet meer dan honderd ellen. Die den spijker niet raakt wordt voor onbehendig gehouden; dikwerf raakt de kogel den spijker op zijde en doet hem buigen; maar om voor een behendig schutter door te gaan, behoort niets minder dan dat de kogel den spijker regtlijnig op den kop rake zoo dat hij dien geheel indrijft. Gewoonlijk gebeurt dit bij elk der schutters voor of althans met zijn derde schot, en als een twaalfstal schutters zich dus vermaakt, moet de spijker driemaal worden vernieuwd, opdat elk zijne karabijn lossen kunne. Zij die den spijker ingedreven hebben, hervatten onderling dit kampspel, waaraan zij den naam geven van *driving the nail* (den spijker indrijven).

De eekhoorn-jagt is de meest geliefde uitspanning der Kentuckiërs, en vordert de grootste behendigheid. Gedurende mijn verblijf in de stad Frankfort was ik getuige van de zonderlinge wijze op welke zij zich eekhoorns welen te verschaffen. Ik vergezelde den vermaarden jager Daniel Boon; wij gingen de steile oevers der rivier Kentucky langs, en kwamen aan eene met eikennoten- en andere hoog opwassende boomen door-een bezette vlakte. Alzoo de boezien dezor boomen rijp waren, zag men op dezelve eene groote menigte eekhoorentjes heen en weder springen. Mijn jagtmakker, een man vol gezondheid en kracht, gedekt met het grove jagerkostuum, met de beenen bloot, en met de voetzoolen geschoeid, droeg eene lange zware karabijn, welke hij begon te laden terwijl hij mij zeide dat zij nog nimmer haar schot had gemist, en dat hij, wenschende mij eenige staaltjes van zijne behendigheid te laten zien, hoopte dat dezelve in deze omstandigheid niet minder wel hare dienst zoude verrigten. Daniel Boon wiste zijn geweer uit, mat de lading af, wikkelde den kogel in een klein lapje zeer fijn linnen, bragt alles in den loop, en zet-

(* Deze in het jaar 1754 ontdekte, in 1773 door de wilden verkochte provincie der Vereenigde Staten, werd in 1792 tot eenen Staat gevestigd. Zij bevat zagenoeg 600,000 inwoners, en derzelver bodem is zeer vruchtgevend.

te de lading sterk aan. Boon wees mij een eekhorntje dat op vijftig schreden afstands op eenen tak zat, en verzocht mij de plek wel op te letten waar de kogel zoude trefsen. Nu legde hij het geweer aan, mikte een oogenblik en gaf vuur. De echos der bosschen en bergen herhaalden van rondomme den slag van het schot. Oordeel over mijne verrassing, te zien dat de kogel den tak juist getroffen had op het punt waar het eekhorntje zich vasthield en denzelven in vele stukken had verbrijzeld. De door het schot te weeg gebrachte schok had het diertje gedood, en in de lucht doen op en om springen, als door de uitbarsting van een kruidmagazijn. Boon laadde terstond zijne karabijn weder, en in weinige minuten doodde hij op de zelfde manier eene groote menigte eekhorntjes; want om eene karabijn te laden wordt bij hen slechts een oogenblik vereischt, en, zorg dragende haar bij elk schot uit te wissen, blijft zij uren lang vuur geven. Sedert dezen mijnen eersten togt met den veteraan-jager Boon, heb ik verscheidene anderen zien jagen met vooral niet minder behendigheid dan hij.

De kaars door kogelshot te snuiten (*snuffing of a candle*) is eene uitspanning, die voorzeker geene mindere behendigheid vereischt dan de weeven genoemde. Het eerst had ik de gelegenheid dit wonderlijke spel te zien langs de oevers der Groene Savar (*Green River*). In den vóórnacht een uitstapje makende, en dicht bij mij ieder oogenblik geweeschoten hoorende, begaf ik mij naar de plaats van waar dit geluid opkwam, om er de oorzaak van te weten. Zoodra ik ter plaats was aangekomen, zag ik mij omringd door een twaalfstal mannen die zich door eene reusachtige en krachtvolle gestalte onderscheidden; zij zeiden mij, dat zij bijeen gekomen waren om in het nachtelijk duister eenen das of eenen wolf te vangen. Hetwelk aan het oog dezer dieren ontglipt. Geheel nabij zag men een ontstoken vuur, welke rook slingerwijze tusschen door het dicht gebladerte der boomen opsteeg. Op meer dan vijftig ellen van de plek waarop wij stonden, was eene brandende kaars neêrgezekt, en op dien afstand was het schijnsel der kaars nauwelijks zichtbaar. Een man stond op ettelijke ellen van daar om het schot van elken scherpshutter te waarnemen, om de kaars, wanneer zij uitgeschoten werd, weder aan te steken, en om er eene andere voor in de plaats te zetten, wanneer zij werd aan stukken geschoten. Ieder schoot op zijne beurt. Sommigen misten nimmer of de vlamme pik of de kaars, en dezen werden met een lang gerekt luikkeel, dat den doot, anderen snoten letterlijk de kaars zonder de vlam uit te schieten, en hunne behendigheid werd door talloos daverende bravo's toegejaicht. Een hunner meest behendige schutters was zoo gelukkig van op zeven schoten driemaal de kaars te snuiten, en de vier overige keeren schoot hij de kaars wel een staaf van half duim beneden de vlam, er van af.

Ik zoude nog eene menigte andere spelen der Kentuckiërs kunnen vermelden, doch mijn bestek duldt dit thans niet. Op alle de punten van dit land, waar de bevolking niet zeer talrijk is, ontmoet men zelden eenen Kentuckiër zonder zijne karabijn en een bijl. In de meeste ik verstaal heb, heeft men ligtelijk dat een Kentuckiër zich wildbraad verschaft, of zijnen vijand doodt, zonder dat het hem veel omslag of moeite kost. Dit moordend werktuig verschaft aan deze volksrassen de middelen tot hun onderhoud gedurende hunne lange togten te midden der wijd uitgestrekte wouden, en is tevens voor hen de bron hunner meest liefstkeerde vermaken en spelen.

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekende Resident van Batavia, roept hier, naar aanleiding van het voorgeschrevene bij art. 40, van de ordonnancie voor de heffing van het middel der verponding, (staatsblad 1823 no. 5) op, de eigenaren der ondervolgende twee pedakken, als no. 25 en 29, gelegen buiten deze stad in of bij het oosterveld van het blok L. 14 deel, kampong Crocot, en laatst toebehoord hebben aan *Moestakien en W. W. Vincent*, om zich bindende van zes weken, ten zijnen kantore te melden, de eigenaren die vastigheden te legitimeren; zullende de gebreke van dien, deze pedakken, in het openbaar verkocht, en uit het verkoops bedrage de verschuldigde verponding en boete, aangezuiverd en de eventueel overschietende penningen in lands kas a deposito worden overgebracht.

BATAVIA, *De Resident voornoemd,*
den 5den februarij 1834. **VAN CATTENBURCH.**

De Resident van Passaroeang, zal ingevolge bekende autorisatie, op vrijdag den 28sten februarij aanstaande, des morgens te 10 ure, ter residentie kantore aan den minsteischenden uitbesteden, onder nadere approbatie, het vergrooten en het verbeteren van het gevangenhuis te Passaroeang, overeenkomstig de plans daarvan opgemaakt, en nader gewijzigd, welke van heden af, voor een ieder ter visie liggen ter secretarie dezer residentie.

De Resident voornoemd,
Bij deszelfs afwezendheid,
Passaroeang, *De Secretaris der residentie,*
den 25sten januarij 1834. **P. VAN REES.**

EDICTALE CITATIEN.

Pro Risco. Alzoo President en Leden in den Raad van justitie te Batavia, op het daartoe door den Fiskaal bij zenzelyan Raad, *Jacobus Cornelis Schmidt*, R. O. voor en van wege het Gouvernement van Nederlandsch Indië gedaan verzoek, hebben verleend appointment van citatie edicte *ad valvas curie*, op en tegen alle degenen, die

vermeenen eenig regt, actie, aanspraak of pretentie te hebben, op eene som van f460 kopergeld, zijnde het zuiver rendement van drie-en-twintig bollen Bengaalsche amfoen, die door de beampten ter recherche bij de inkomende en uitgaande regten gevonden zijn, in eene kist, door zeewater beschadigd, op de klippen, nabij de Duizend-EHanden, alwaar dezelve door den eigenaar verlaten waren; blijkbaar om ontdekking van sluikeffij voor te komen;

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezwoeren exploitateur bij den Raad van Justitie voornoemd, bij deze voor de eerste maal dagvaard, allen en een iegelijk, welke zouden vermeenen eenig regt, actie, aanspraak of pretentie te hebben op het hierboven vermelde rendement van f460 kopergeld, om op donderdag den 6den maart 1834, des morgens ten acht ure precies, ter openbare rolle van welmelden Raad, in persoon, dan wel bij gemagtigden, te compareren, ten einde hun vermeend regt, actie, aanspraak of pretentie te institueren, en te aanhooren zoodanigen eisch en conclusie, als door den Fiskaal voornoemd, tot confiscatie van welmelde penningen zal worden gedaan en genomen, daartegen te antwoorden en te procederen als naar regten, ~~en te compareren, ten einde hun vermeend regt, actie, aanspraak of pretentie te institueren, en te aanhooren zoodanigen eisch en conclusie, als door den Fiskaal voornoemd, tot confiscatie van welmelde penningen zal worden gedaan en genomen, daartegen te antwoorden en te procederen als naar regten,~~ noncomparanten, dat zij zullen worden verklaard van hun regt of pretentie te zijn verstoken en hun deswege zal worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd, van de puije van het raadhuis te Batavia, op den 30sten januarij 1834.

De deurwaarder en gezwoeren exploitateur bij den Raad van Justitie te Batavia.
SCHOUTEN.

Alzoo president en leden in den raad van justitie te Samarang, bij notul in dato 14 dezer, op het daartoe door den procureur *Willem van Blommestein*, als gesubstitueerde gemagtigde van het kollegie van weesmeesteren dezer stede, in hunne kwaliteit als desolate boedelkamer en als zoodanig administrerende den boedel van wijlen *Jan Willem Frederik Schorpingh*, gedaan verzoek, tegen de niet gecompareerde pretendentes hebben verleend het eerste defaut en geadmitteerd tot het doen eener tweede citatie, tegen den 19den februarij 1834, ten einde de defailleerende pretendentes als nog hunne vermeende actien te institueren en procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie;

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezwoeren exploitateur bij den raad van justitie voornoemd, mits dezen voor de tweede maal dagvaard, allen en een iegelijk die eenige actie of pretentie op en tegen den voornoemden boedel vermeenen mogten te hebben, om op woensdag den 19den februarij 1834, des morgens te half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigde te compareren, ter openbare rolle van gemelden raad, ten einde aldaar het eerste defaut te purgeren en als nog hunne pretentie aangegeven, te verifiëren en voorts te procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd, voor de puije van het raadhuis te Samarang, den 25sten januarij 1834.

De deurwaarder voornoemd,
A. PIJL.

Pro deo. Alzoo president en leden in den raad van justitie te Samarang, bij notulen in dato 14 dezer, op het daartoe door den procureur *Willem van Blommestein*, als gesubstitueerde gemagtigde van het kollegie van weesmeesteren dezer stede, in hunne kwaliteit als desolate boedelkamer en als zoodanig administrerende de boedels van wijlen *Pierre Joseph Recour de Mouniers* en *Cornelis van Muijen*, gedaan verzoeken, tegen de niet gecompareerde pretendentes hebben verleend het eerste defaut en geadmitteerd tot het doen eener tweede citatie, tegen den 19den februarij 1834, ten einde de defaillerende pretendentes, als nog hunne vermeende actien te institueren en procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezwoeren exploitateur bij den raad van justitie voornoemd, mits dezen voor de tweede maal dagvaard, allen en een iegelijk die eenige actie of pretentie op en tegen de voornoemde boedels vermeenen mogten te hebben, om op woensdag den 19den februarij 1834, des morgens te half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigden te compareren ter openbare rolle van gemelden raad, ten einde aldaar het eerste defaut te purgeren, en als nog hunne pretentie aangegeven, te verifiëren, en voorts te procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd, voor de puije van het raadhuis te Samarang, den 25sten januarij 1834.

De deurwaarder voornoemd,
A. PIJL.

Alzoo president en leden in den raad van justitie te Samarang, bij rekwest, in dato 22 dezer, op het door den procureur *Willem van Blommestein*, als gesubstitueerde gemagtigde van het kollegie van weesmeesteren dezer stede, in hare kwaliteit als desolate boedelkamer, en als zoodanig administrerende den boedel van wijlen *Gerardus Anthontus Mouriks*, gedaan verzoek, geaccor-

